

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoCsp/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219201677
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8219201677.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu Y., T., so sídlom Y. XX, XXX XX P., S.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátkou JUDr. Katarína Hegedúšová, so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, proti žalovanej R. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX, XXX XX X., právne zastúpená advokátom Mgr. Matúš Macko, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, o zaplatenie 200,- Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č.k. 5Csp/58/2019-139 zo dňa 01. júna 2020, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok vo výrokoch II. a III..
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Konanie v časti o zaplatenie odplaty vo výške 20,00 Eur, zmluvného úroku vo výške 44 % ročne zo sumy 250,00 Eur od 18.08.2015 do 20.09.2019, zo sumy 200,00 Eur od 21.09.2019 do zaplatenia, poplatku za upomienky v sume 180,00 Eur zastavuje.

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietá.

III. Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, § 52 ods. 1, 3, 4, § 39, § 544 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 457, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 8 ods. 3, 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX uzatvorenej dňa XX.XX.XXXX sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej ako bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 250,- Eur a žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 130,- Eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 380,- Eur. Podľa bodu 2 zmluvy odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola vo výške 20,- Eur, čo predstavuje RPMN vo výške 8% a podľa bodu 3 zmluvy bol úrok vo výške 44% ročne z poskytnutého úveru až do

jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splácania úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 110,- Eur. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť celkovú čiastku do 18.08.2016. Ďalej sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastáva dňa 18.08.2016 a na zmluvnej pokute vo výške 33,- Eur. Žalovaná sa zároveň zaviazala uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,- Eur do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu, zároveň vzala na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 24,67 %. Následne v ten istý deň, t.j. 18.08.2015, žalobca uzatvoril so žalovanou aj Dohodu o plnení v splátkach k O. o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, kde sa zmluvné strany v zmysle bodu 2 dohodli, že zmluva o spotrebiteľskom úvere sa mení tak, že žalovaná sa zaväzuje žalobcovi uhradiť celkovú čiastku 380,- Eur v 4 pravidelných mesačných splátkach vo výške 95,- Eur, vždy k 25. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 25.09.2015. Žalovaná zároveň vzala na vedomie, že výška RPMN je vo výške 717,77%. Rovnako sa dohodli, že neuhradením ktorejkoľvek dohodnutej splátky riadne a včas po dobu dlhšiu ako 4 mesiace tento dodatok zaniká od počiatku. Výzvou na úhradu zo dňa 30.12.2015 žalobca vyzval žalovanú na úhradu celej dlžnej sumy vo výške 380,- Eur do siedmich dní odo dňa doručenia výzvy z dôvodu straty výhody splátok, čím sa celý dlh stal splatný naraz. K uvedenému došlo na základe skutočnosti, že žalovaná neuhradila včas a riadne posledné tri splátky úveru na základe zmluvy o úvere. Žalobca v priebehu konania vzal svoju žalobu v časti o zaplatenie odplaty vo výške 20,- Eur, zmluvného úroku vo výške 44% ročne zo sumy 250,- Eur od 18.08.2015 do 20.09.2019, zo sumy 200,- Eur od 21.09.2019 do zaplatenia, poplatku za upomienky v sume 180,- Eur späť.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vzhľadom na to, že žalobca vzal svoju žalobu čiastočne späť a žalovaná súhlasila so späťvzatím žaloby rozhodol o zastavení konania v časti ako je uvedené vo výroku I. rozsudku. Ďalej uviedol, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere vrátane jej dodatku je vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ, zmluvou spotrebiteľskou a vzťahujú sa na ňu ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. V prvom rade sa súd prvej inštancie zaoberal tým, či medzi žalobcom a žalovanou bola platne uzatvorená zmluva, pričom dospel k záveru, že k platnému uzavretiu úverového zmluvného vzťahu medzi stranami nedošlo, a to pre obchádzanie zákona podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Z dokazovania totiž vyplynulo, že žalobca ako dodávateľ uzatvoril so žalovanou ako spotrebiteľkou dňa 18.08.2015 O. o spotrebiteľskom úvere, v ktorej dojednali splatnosť úveru najneskôr do 18.08.2016, kde RPMN bola vo výške 8%, pričom v ten istý deň, t.j. 18.08.2015, uzavreli aj Dohodu o plnení v splátkach, pričom v zmysle tejto dohody konečná splatnosť úveru nastala už dňa 25.12.2015, kde RPMN bola vo výške 717,77%. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove, č.k. 21CoSr/1/2018 zo dňa 24.04.2018, s ktorého právnym záverom sa v plnom rozsahu stotožnil. Spôsob, akým žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu a dohodu o plnení v splátkach je obchádzanie zákona o spotrebiteľských úveroch, teda jedná sa o klamlivú obchodnú praktiku, keďže nejasným, nezrozumiteľným a nevhodným spôsobom poskytol žalovanej informáciu o RPMN. Vzhľadom k uvedenému mal za to, že v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka je pre obchádzanie zákona neplatná nielen Dohoda o plnení v splátkach, ale aj samotná zmluva, keďže vzhľadom k obsahu a z okolností, za ktorých došlo k uzavretiu oboch týchto právnych úkonov mal za to, že nie je možné oddeliť Dohodu o plnení v splátkach od samotnej zmluvy. Oba právne úkony boli uzatvorené v ten istý deň, pričom dohoda podstatným spôsobom menila zmluvu, čo do výšky RPMN, vrátane predpokladov použitých pri výpočte, spôsobu splácania úveru, termínu konečnej splatnosti, doby trvania úveru. Zo samotnej dohody nie je zrejmé, prečo jej obsah nebol premietnutý do samotnej zmluvy, keďže boli uzatvorené v ten istý deň. Povinnosťou žalobcu ako dodávateľa bolo vo vzťahu k žalovanej ako spotrebiteľke postupovať s odbornou starostlivosťou, a teda obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere uviesť už v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalobca takto však nepostupoval, keďže v ten istý deň uzavrel so žalovanou aj Dohodu o plnení v splátkach, ktorou podstatným spôsobom zmenil podstatné náležitosti zmluvy, čím spotrebiteľ nebol účinným spôsobom informovaný zo strany dodávateľa o podmienkach spotrebiteľského úveru. Uvedené konanie žalobcu tak nemôže požívať súdnu ochranu, a preto posúdil zmluvu v spojení s dodatkom ako neplatný právny úkon pre obchádzanie zákona. Keďže predmetnú zmluvu považoval za neplatnú, tak v zmysle každý účastník zmluvy je povinný vrátiť druhej strane všetko, čo podľa nej dostal. Žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi finančné prostriedky vo výške 250,- Eur, pričom žalovaná ku dňu rozhodnutia súdu veriteľovi vrátila celkovo sumu 50,- Eur. Z uvedeného vyplýva, že do úplného vydania bezdôvodného obohatenia je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi sumu 200,- Eur.

5. K námietke premlčania vznesenej žalovanou v priebehu konania uviedol, že podľa § 107 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úrok bezdôvodne obohatil, t.j. v subjektívnej premlčacej dobe, najneskoršie sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo, t.j. v objektívnej premlčacej dobe. Na základe vykonaného dokazovania mal za to, že žalobca dňa 18.08.2015 poskytol žalovanej finančné prostriedky v sume 250,- Eur na základe neplatného právneho úkonu, teda týmto dňom došlo na strane žalovanej k bezdôvodnému obohateniu. Od nasledujúceho dňa začala žalobcovi plynúť trojročná objektívna premlčacia doba ohľadne práva na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanej, a táto uplynula dňa 18.08.2018, pričom žaloba o zaplatenie poskytnutých finančných prostriedkov bola podaná na súd až dňa 16.08.2019, t.j. po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby. Z dôvodu vznesenej námietky premlčania zo strany žalovanej v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemohol žalobe o vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých z neplatného právneho úkonu vyhovieť, a preto žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

6. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca späťvzatím žaloby bez uvedenia dôvodu procesne zaviniť zastavenie konania v časti. V prevyšujúcej časti bol žalobca vecne neúspešný, keďže žalobu v tejto časti zamietol. Z hľadiska pomeru úspechu, resp. procesného zavinenia zastavenia konania mala žalovaná plný úspech vo veci, preto jej súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O samotnej výške týchto trov konania rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Uviedol, že na základe uzatvorenej zmluvy poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 250,- Eur. So žalovanou sa na základe zmluvy dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 18.08.2016. Žalovaná síce uzatvorila dohodu o plnení v splátkach zo dňa 18.08.2015 predmetnej zmluvy, avšak na základe bodu 3 sa dohodli, že neuhradením ktorejkoľvek splátky riadne a včas po dobu dlhšiu ako 4 mesiace, tento dodatok zaniká od počiatku. Splatnosť zmluvy teda nastala dňa 18.08.2016, preto má za to, že nedošlo k premlčaniu z predmetnej zmluvy. Uviedol, že v prílohe podania zasiela aj notifikáciu z portálu o odoslaní podania do F. zo dňa XX.XX.XXXX. Ďalej poukázal na bod 3 zmluvy, z ktorého vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny úrokov a iných poplatkov. Rovnako poukázal na to, že v zmluve je špecifikovaný aj údaj o dobe trvania a termíne splatnosti poskytnutého úveru, nakoľko tieto údaje sú zreteľne uvedené v bode 3 zmluvy. Z uvedeného s určitosťou vyplýva, že predmetná zmluva nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Ďalej poukázal na to, že v prípade, ak žalovaná po podpise zmluvy nadobudla pocit, že podpísala nevýhodnú zmluvu alebo, že odplata, úrok či RPMN je vysoká, mala právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od jej uzatvorenia. Uvedené právo však žalovaná nevyužila, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasí s obsahom zmluvy a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. Uviedol, že jednotlivými splátkami sa hradí najprv istina poskytnutého úveru a po uhradení istiny sa uhrádza zostatok z poskytnutého úveru. V prípade osoby žalovanej mal za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania, ako aj jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala, navyše žiadnym spôsobom nebola k podpisu zmluvy donútená a podpisy činila bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. V tomto smere poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline. Vo vzťahu k posúdeniu premlčania súdom prvej inštancie uviedol, že s týmto záverom sa nestotožňuje, nakoľko má za to, že žaloba bola podaná v stanovenej lehote, t.j. ešte pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu

v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

11. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že nedošlo k naplneniu tejto odvolacej námietky.

12. K námietke o nesprávnom právnym posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

13. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

14. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

15. Odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že obsah odvolania žalobcu v plnom rozsahu nerefektuje obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku. Z obsahu napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie dospel k záveru o neplatnom uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dohody o plnení v splátkach, pričom žalobca v podanom odvolaní poukazoval na to, že uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, a teda nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov. Záverom podaného odvolania žalobca uviedol, že s rozhodnutím o premlčaní jeho nároku sa nestotožňuje, keďže má za to, že žaloba bola podaná ešte pred uplynutím trojročnej premlčacej

doby, avšak nič bližšie k tejto odvolacej námietke neuviedol. Vzhľadom na uvedené sa tak odvolací súd v rámci odvolacieho konania primárne zaoberal preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo do posúdenia plynutia premlčania.

16. Vo vzťahu k záveru súdu prvej inštancie o nekalej obchodnej praktike žalobcu spočívajúcej v obchádzaní zákona pri určení výšky RPMN, a teda neplatnosti celej uzatvorenej zmluvy a dohody o plnení v splátkach odvolací súd uvádza, že s uvedeným záverom sa plne stotožňuje. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie odvolaciemu súdu vyplýva, že uzatvorením osobitnej dohody o plnení v splátkach s inou, podstatne vyššou hodnotou RPMN, sa žalobca snažil obísť zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy, a tým sa vyhnúť kontrole neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve. Odvolací súd na tomto mieste poukazuje aj na rozhodnutie Národnej banky Slovenska o vydaní predbežného opatrenia, č.k. GUV-709/2016 zo dňa 20.10.2015, ktorým bola spoločnosti Y., s.r.o. druhým výrokom uložená povinnosť zdržať sa používania nekalej obchodnej praktiky spočívajúcej v tom, že spotrebiteľom je súčasne alebo v bezprostrednej časovej následnosti uzatváraná zmluva o spotrebiteľskom úvere splatnom jednorazovo a dohoda o splátkach toho istého úveru. Voči uvedenému rozhodnutiu podala spoločnosť Y., s.r.o. rozklad, ktorý bol rozhodnutím Bankovej rady Národnej banky Slovenska zo dňa 07.06.2016 zamietnutý. Z uvedeného tak aj odvolaciemu súdu nepochybne vyplýva, že takýto postup žalobcu nemožno hodnotiť inak ako klamlivú obchodnú praktiku, a teda uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dohodu o plnení v splátkach nie je možné vyhodnotiť inak, ako neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného tak vyplýva, že medzi sporovými stranami vznikol režim bezdôvodného obohatenia, teda sporové strany sú si povinné vydať všetko to, čo si navzájom z takýchto neplatných právnych úkonov plnili. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 250,- Eur, ktorý žalovaná splatila len do výšky 50,- Eur, teda z titulu bezdôvodného obohatenia je žalovaná povinná vrátiť ešte sumu 200,- Eur, ako správne uviedol súd prvej inštancie.

17. Žalovaná v priebehu konania vznesla námietku premlčania žalobcovho nároku. Práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa môže oprávnený subjekt domáhať len v rámci plynutia tak subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej doby. V prípade, ak dôjde k uplynutiu jednej z nich, oprávnený nemá možnosť domáhať sa svojho práva z bezdôvodného obohatenia, nakoľko došlo k jeho premlčaniu. Subjektívna premlčacia doba je upravená v § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Objektívna premlčacia doba je upravená v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom zákon rozlišuje 3-ročnú objektívnu premlčaciu dobu a 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, pričom ich aplikácia na ten-ktorý prípad závisí od charakteru vzniku bezdôvodného obohatenia. V prípade, ak ide o neúmyselné bezdôvodné obohatenie, je potrebné aplikovať 3-ročnú objektívnu premlčaciu dobu a v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu. V zásade však pre oba dĺžky objektívnych premlčacích dôb platí, že začínajú plynúť odo dňa, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu.

18. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalobca poskytol žalovanej dňa 18.08.2015 úver vo výške 250,- Eur, teda od uvedeného dňa došlo na strane žalovanej k bezdôvodnému obohateniu. Súd prvej inštancie tak správne počítal od uvedeného dátumu plynutie 3-ročnej objektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia (v konaní nebol preukázaný úmysel žalovanej bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu). Vzhľadom na to, že na strane žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenie dňa 18.08.2015, koniec trojročnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia tak pripadol na deň 18.08.2018, avšak žaloba bola podaná dňa 19.08.2019, teda už po uplynutí objektívnej premlčacej doby. Ako bolo už vyššie uvedené, práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa môže oprávnený subjekt domáhať len v rámci plynutia tak subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej doby, a uplynutím jednej z nich dochádza k zániku tohto oprávnenia. Vzhľadom na to, že v predmetnom prípade bola žaloba podaná po uplynutí objektívnej premlčacej doby, odvolací súd sa už nezaoberal skúmaním subjektívnej premlčacej doby. Súd prvej inštancie tak dospel k správne záveru o premlčaní zvyšku žalobcom uplatneného práva, preto žalobu správne vo zvyšku zamietol.

19. Správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

20. Odvolacia námietka, podľa ktorej v zmysle dohody o plnení v splátkach tento dodatok zaniká podľa bodu 3, je nedôvodná. Samotný obsah bodu 3 Dohody je pre spotrebiteľa nezrozumiteľný a nejasný a v celkovom kontexte Dohody ani neurčitý. Z uvedeného dôvodu nemá vplyv na celkové posúdenie neplatnosti Dohody ako aj Zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

21. Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplyvajú, ani si ich neuplatnila. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).